

Publicerad 2024-06-15 18:07 av BenGust

I svalkan bland lummigheten

Solhärvan hade hon nystat upp.
Och följt trådändarna
in i svalkan
bland lummigheten.

Ett annat slags skimmer
uppenbarade sig där.
Gitarrtoner från ett öppet
fönster föll ner
likt pärlemordroppar.

Den lätt melankoliska
anstrykningen passade
hennes milda sinnelag.
Men det var nåt mer.

En kvinnlig silhuett skymtade.
Hon förnam sin mor
i Villa-Lobos preludium,
det första i ordningen.

Men i nästa stund
var tystnaden åter
allenaådande.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren BenGust med Poeter.se id #90554 innehar upphovsrätten